

1 kohdan 2 alakohdan rikkominen — Jäsenvaltioiden velvollisuus varmistaa, että kansalliset valvontaviranomaiset, joiden tehtävänä on valvoa henkilötietojen käsittelyä, harjoittavat tehtäviään itsenäisesti — Henkilötietojen käsittelyn valvonnasta yksityisellä sektorilla vastaavien osavaltioiden valvontaviranomaisten alistaminen valtion valvontaan

Tuomiolauselma

- 1) Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24.10.1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY 28 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisia velvoitteitaan, kun se on asettanut valtion valvonnan alaiseksi valvontaviranomaiset, jotka ovat toimivaltaisia valvomaan muiden kuin julkisten elinten ja julkisoikeudellisten yritysten, jotka osallistuvat kilpailuun markkinoilla (öffentlich-rechtliche Wettbewerbsunternehmen), suorittamaa henkilötietojen käsittelyä eri osavaltioissa, ja panneet näin ollen virheellisesti täytäntöön vaatimuksen siitä, että näiden viranomaisten on hoidettava tehtäviään "itsenäisesti".
- 2) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.
- 3) Euroopan tietosuojavaltuutettu vastaa omista oikeudenkäyntikuluisaan.

(¹) EUVL C 37, 9.2.2008.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 2.3.2010 (Bundesverwaltungsgerichtin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Janko Rottmann v. Freistaat Bayern

(Asia C-135/08) (¹)

(Unionin kansalaisuus — EY 17 artikla — Syntymän perusteella saatu jäsenvaltion kansalaisuus — Kansalaistamisen kautta saatu toisen jäsenvaltion kansalaisuus — Alkuperäisen kansalaisuuden menettäminen tämän kansalaistamisen perusteella — Kansalaistamisen kautta saadun kansalaisuuden menettäminen taannehtivien vaikutuksien, koska se on saatu petoksella — Kansalaisuudettomuus, jonka seurauksena on unionin kansalaisen aseman menettäminen)

(2010/C 113/05)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Janko Rottmann

Vastaaja: Freistaat Bayern

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundesverwaltungsgericht (Saksa) — EY 17 artiklan tulkinta — Jäsenvaltion kansalaisuuden saaminen merkitsee kotijäsenvaltion kansalaisuuden lopullista menettämistä — Uuden kansalaisuuden menettäminen taannehtivasti sen hankkimiseen liittyneen vilpin vuoksi — Asianomaisen valtiottomuus, josta seuraa unionin kansalaisuuden menettäminen

Tuomiolauselma

Unionin oikeus, erityisesti EY 17 artikla, ei estä sitä, että jäsenvaltio ottaa unionin kansalaiselta pois tämän jäsenvaltion kansalaisuuden, joka on saatu kansalaistamisen avulla, jos se on saatu petoksella, edellyttäen, että tämä purkamispäätös on suhteellisuusperiaatteen mukainen.

(¹) EUVL C 171, 5.7.2008.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 2.3.2010 (Bundesverwaltungsgerichtin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Aydin Salahadin Abdulla (C-175/08), Kamil Hasan (C-176/08), Ahmed Adem, Hamrin Mosa Rashi (C-178/08) ja Dler Jamal (C-179/08) v. Saksan liittotasavalta

(Yhdistetyt asiat C-175/08, C-176/08, C-178/08 ja C-179/08) (¹)

(Direktiivi 2004/83/EY — Vähimmäisvaatimukset, jotka koskevat pakolaisaseman tai toissijaisen suojeluaseman myöntämistä — Pakolaisasema — Direktiivin 2 artiklan c alakohta — Pakolaisaseman lakkaaminen — Direktiivin 11 artikla — Olosuhteiden muutos — Direktiivin 11 artiklan 1 kohdan e alakohta — Pakolainen — Perusteeton vainon pelko — Arviointi — Direktiivin 11 artiklan 2 kohta — Pakolaisaseman peruuttaminen — Näyttö — Direktiivin 14 artiklan 2 kohta)

(2010/C 113/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaisten

Kantajat: Aydin Salahadin Abdulla (C-175/08), Kamil Hasan (C-176/08), Ahmed Adem, Hamrin Mosa Rashi (C-178/08) ja Dler Jamal (C-179/08)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyynnöt — Bundesverwaltungsgericht — Kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29.4.2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/83/EY (EUVL L 304, s. 12) 11 artiklan 1 kohdan e alakohdan tulkinta — Kansallisen viranomaisen päätökset, joilla lakkautettiin asianosaisten pakolaisasema pelkäämään sen toteamisen perusteella, että heidän pelkonsa vainotuksi joutumisesta on lakannut, ilman, että tutkittiin muita edellytyksiä, jotka koskevat alkuperämaan poliittista tilannetta — Irakin kansalaiset, joiden pakolaisasema on peruutettu Saddam Husseinin hallinnon kaatumisen jälkeen

Tuomiolauselma

1) Kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29.4.2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/83/EY 11 artiklan 1 kohdan e alakohtaa on tulkittava siten, että

— pakolaisasema lakkaa, jos kyseessä olevassa kolmannessa valtiossa tapahtuneen sellaisen merkittävän ja pysyvän olosuhteiden muutoksen valossa ne olosuhteet, joiden johdosta pakolaisella oli perusteltu aihe pelätä joutuvansa vainotuksi jostakin direktiivin 2004/83 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettua syytä ja joiden perusteella pakolaisasema myönnettiin, ovat lakanneet olemasta eikä hänellä ole muita perusteita pelätä joutuvansa vainotuksi direktiivin 2004/83 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla;

— arvioidakseen olosuhteiden muutosta jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on varmistuttava pakolaisen henkilökohtai-

sen tilanteen suhteen siitä, että direktiivin 2004/83 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu suojelun tarjoaja tai tarjoajat ovat toteuttaneet asianmukaisia toimenpiteitä vainon estämiseksi, että niillä on muun muassa tehokas oikeusjärjestelmä vainoksi katsottavien tekojen toteamiseksi, niistä syytteeseen asettamiseksi ja niistä rankaisemiseksi ja että kyseisellä henkilöllä on siinä tapauksessa, että hänen pakolaisasemansa lakkaa, mahdollisuus saada tällaista suojelua;

— direktiivin 2004/83 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen suojelun tarjoajat voivat olla kansainvälisiä järjestöjä, jotka pitävät valtiota tai huomattavaa osaa sen alueesta valvonnassaan, ja myös siten, että kyseisellä alueella toimii monikansallinen sotilasjoukko.

2) Silloin, kun olosuhteet, joiden johdosta pakolaisasema myönnettiin, ovat lakanneet olemasta ja kun jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset varmistuvat siitä, ettei ole olemassa muita olosuhteita, joiden perusteella kyseessä oleva henkilö voi pelätä joutuvansa vainotuksi joko alun perin kyseessä olleesta syytä tai jostain muusta direktiivin 2 artiklan c alakohdassa mainitusta syytä, todennäköisyysperuste, jonka mukaisesti näistä muista olosuhteista aiheutuvaa vaaraa arvioidaan, on sama kuin pakolaisaseman myöntämisen yhteydessä sovellettu todennäköisyysperuste.

3) Direktiivin 2004/83 4 artiklan 4 kohta — sikäli kuin siinä annetaan ohjeita aiempien vainoksi katsottavien tekojen tai näiden uhan merkityksestä todistusvoiman osalta — voi tulla sovellettavaksi, kun toimivaltaiset viranomaiset harkitsevat pakolaisaseman lakkauttamista direktiivin 2004/83 11 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla ja kun asianomainen henkilö vetoaa sen perustelemiseksi, että perusteltu pelko joutua vainotuksi on edelleen olemassa, muihin olosuhteisiin kuin niihin, joiden johdosta hänen myönnettiin olevan pakolainen. Tilanne voi kuitenkin normaalisti olla näin vain silloin, kun vainon syy on muu kuin se syy, joka hyväksyttiin pakolaisaseman myöntämisaikana, ja kun aiemmat vainoksi katsottavat toimet tai uhat ovat edelleen olemassa ja kun ne ovat yhteydessä tässä vaiheessa tutkittaviin vainon syihin.

(¹) EUVL C 197, 2.8.2008.
EUVL C 180, 1.8.2009.